

EDINOST

Izhaja vsak dan ob nedeljah in praznikih, zjutraj. — Uredništvo: ulica sv. Frančiška št. 20, I. nadstropje. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. — Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. — Izdajatelj in odgovorni urednik: Štefan Godina. — Lastnik konsorcij lista: Edinosti. — Tisk: tiskarna Edinost. — Naročnina znaša na mesec L 3.—, pol leta L 18.—, celo leto L 35.—. — Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Posamezne številke v Trstu in okolici po 10 stotink. — Oglasi se računajo v širskosti ene kolone (72 mm). — Oglasi trgovcev in obrtnikov po 20 stot.; osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po 40 stot., oglasi denarnih zavodov po 80 stot. Mali oglasi po 10 stot. beseda, najmanj pa L 1.—. Oglase sprejema inšerati oddelek Edinosti. Naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti. Uprava in inšerati oddelek se nahajata v Trstu, ul. sv. Frančiška št. 20.

Mirovna konferenca

Rennertjeva nota Clemenceau.

CURIH, 16. (S.) Z Dunaja poročajo: Poročilo iz Saint Germaina pravi: Kancelar Renner, načelnik avstrijske delegacije, je izročil predsedniku mirovne konference, Clemenceauju, dolgo noto, v kateri nastanja, da bo nemška zapadna Madžarska, po izjavi poveljnika madžarskih čet ki jih je okoli 3000 mož v Subotici, vnovič s silo podvržena madžarskem gospostvu. Sovržnizem in nasilnost označata madžarske čete, ki groze z grozovitostmi in pustošenjem nemškemu prebivalstvu v župah Elsburgu, Demburgu in Wieselburgu. Nota naglašala nadalje, da naznanjajo razum tega romunski listi zasledbo nemške zapadne Madžarske po romunskih četah. To bi bila nova nesreča za prebivalstvo: prebivalstvo, ki stane na ozemlju, opustošenem od boljševikov, bi bila otežila vsa živila, ki si jih je priljubilo in ki bi mogla olajšati trpljenje v prihodnji zimi v Nemški Avstriji in posebej na Dunaju. Renner zahteva zato, naj vrhovni zavezniški svet prepreči romunskim in madžarskim četam zasledbo nemške zapadne Madžarske in naj pooblasti nemškoavstrijsko vladu, da pošlje tja svoje orožništvo in narodno vojsko za vzdrževanje reda in mira.

Avstrijski sindikatski zastopniki v Versaillesu. VERSAILLES, 16. (S.) Zastopniki avstrijskih delavskih sindikatov so obiskali umetniški in obrtniški konservatorij v Versaillesu.

Nota nemške delegacije. PARIS, 17. (S.) Nemška delegacija je izročila predsedniku mirovne konference noto, v kateri predstavi po ključnih mirovne pogodbe, ki govore o gdnemk statutu.

Bolgarska nota. PARIS, 17. (S.) Bolgarski delegat na mirovni konferenci je izročil predsedniku mirovne konference Clemenceau noto glede trškega vprašanja.

Iz Madžarske

Bivši cesar Karel se upa.

CURIH, 16. (Zakasnelo.) »Berliner Tageblatt« piše, da je postal bivši cesar Karel k nadvojvodi Josipu posebnega sveta s pismom, v katerem naglašava, da je on še vedno zakoniti kralj ogrski in poverja nadvojvodi Josipu nalogo, da ga zastopa, dokler se on sam ne povrne. V pismu se mu zahvaljuje za usluge, ki jih je izkazal dinasti.

Nadvojvoda Oton pride na Avstrijski prestol? CURIH, 16. »Berliner Tageblatt« priobčuje precej neverjetno vest, ki pravi, da se v dvorih krogih podpira namen, da se postavi nadvojvoda Oton, sin bivšega cesarja Karla, na avstrijski prestol. Ta načrt podpira bajne klerikalci in krščanski socijalci.

Kaj namerava nadvojvoda Josip? PARIS, 16. Nadvojvoda Josip je imel pogovor s poročevalcem »Unyted Presse«, tekmo katerega je rekel: »Vprašate me, če sem prišel, da vzpostavim mir v interesu monarhije. Izjavljam odkrito, da ni to moj namen. Prevel sem upravo svoje domovine, ker so me vsi na to silili, toda odločitev o bodoči državni obliki gre zastopnikom, izvoljenim v splošnih volitvah. Moje delo bo dokončano v času, ko bo izvoljena narodna skupščina. Kar se pa tiče sestave kabineta, želim, da bi bili v tem zastopani socijalisti, kmetje in buržoaziji. Socijalisti žele poznati, preden se odločijo za sodelovanje, moje stališče glede vzpostavitve republike. Lahko torej sedaj uganete, kakšno je moje mnenje v tej zadevi. Upam, da dosežem priznanje moje vlade s strani zavezniškov. Nadvojvoda je končno prošil, da bi se poslale po odhodu romunskih čet iz države majhni odelki francoske, angleške in ameriške vojske.

IZ ČEHOSLOVAŠKE

Čehoslovaške čete zasledijo požunsko predmostje. PRAGA, 17. (S.) Na vladni ukaz so čehoslovaške čete zasledile dne 15. t. m. zjutraj požunsko predmostje. Čete so prešle Donavo na dveh kraji: na prvem s splavi, a na drugem po mostu v Ljudešah. Čehoslovaki niso našli nikakršnega odpor; vsa posadka se je udala. Zasledili potem tudi poveljstva za mine in so odstranili žične ovire.

Podonavka konfederacija

CURIH, 16. Na Dunaju in v Pragi kroji se vedno najrazličnejši glasovi o načrtu podonavke konfederacije. V Pragi so ti glasovi naredili velik vtis; v čeških merodajnih krogih se zagotavlja, da ta vest ni popolnoma neutemeljena, in da bi se nekatere, in ne samo evropske velevalisti, rajši pogajale s celotno gospodarsko skupino, nego pa z mnogimi slabotnimi in z gospodarskega in političnega stališča netrdnimi državami. Trdi se, da nameravajo predložiti vladi nekateri opozicijski poslanci tozadevno interpelacijo in zahtevati od nje točno pojasnila o tem, kaj je resnica o načrtu podonavke konfederacije.

Češki Nemci proti vladi nadvojvode Josipa. ZAGREB, 16. (»Era Nuova«.) »Prager Tagblatt«, praško glasilo čeških Nemcev, kaže v dveh dolgih člankih vso svojo ogorčenost radi tega, kar je stopil nadvojvoda Josip na vladu. Med drugim piše: »Da pošatane nadvojvoda načelnik neke republike, je ena najzadnjih, toda gotovo ne začnja šofa, ki nam jo je zgodovina pripravila, Josip, nadvojvoda po milosti božji, je madžarski gubernator po milosti entente.«

List polkusa, da bi si pojasnil vzrok, ki je sklonil entento k tej čudni izvolitvi, ter pravi, da so zapadne države brzkone mislile, da je tudi Anglija demokratična država, kakor nobena druga, čeravno ima svojega dobrega monarha, zakaj bi ga ne mogla imeti tudi Madžarska, pa če je tudi Habsburžan, in to tem bolj, ker ni bila ne v vojnem programu in ne v mirovnem programu predvidena izginitev Habsburžanov.

Ententa še vedno sanja o neki podonavski zvezi in želi sedaj udeležiti to svojo sanjo s tem, da prikopli Avstrijo k Madžarski in ustvari tako novo monarhijo, čeravno v omejenem razmerju, pod habsburškim žezlom. Ta ideja se je porodila in dozorela v ne majhnih krogih, ki tvorijo Karlovo spremstvo v Švicu, ki ima prijateljske vezi z najmerodajnejšimi osebami toliko v Franciji, kolikor v Angliji.

V drugem članku pravi: »Ali je resnica, da je zgodovina učiteljica življenja? Dvomimo o tem. Vse preklanje krvi, vse preobrti in izpremene so se izvršile samo zato, da zbudijo mrličje od smrti? Ob pojavu nadvojvode Josipa na madžarski vladni črti, kako se dviga mrtvaški duh iz groba!«

Praška borza zopet odprta

ZAGREB, 15. (»Era Nuova«.) Po petih mesecih je bila praška borza dne 4. t. m. zopet odprta. Tok tečajev je bil miren in splošna tendenca neizražena; proti koncu se bila sklenjena kakšna kupčija. Kvotiranje je bilo takole: državno posojilo je bilo računano po 106, 4% obveznice Zemске Banke po 105,50, 4% moravske občinske obveznice po 106,50, 4% obveznice češke zemljiške banke po 110, 4% obveznice moravske zemljiške po 110, 4% obveznice prve moravske hranilnice po 110, a 4% obveznice moravske zemljiške banke po 112.

Iz Jugoslavije

Naloga jugoslovanske delegacije in jugoslovanskega naroda.

ZAGREB, 16. (»Era Nuova«.) »Narodna Politika« piše v uvodnem članku: »Jugoslavija je skoraj ločena od sveta: samo s težavami in veliko izgubo časa ji je mogoče ostati v zvezi z lastno delegacijo v Parizu. Položaj naše delegacije je zelo težaven. Do danes je dosegla samo en uspeh: aneksijo Prekmurja; pri vseh drugih vprašanjih se zdi, da se ententa prav malo briga za naše pravice.

Angloški poslanik izgnan iz Mehika. NEW YORK, 17. (S.) »Associated Press« poroča iz Washingtona: Predsednik mehiške republike, general Carranza, je ukazal angleškemu poslaniku v Mehiki, Cumis, da zapusti državo.

Iz Italije

General Pershing na poti v Rim.

TURIN, 17. (S.) Dames ob 16 je prispel general Pershing, poveljnik ameriških čet v Evropi, na poti v Rim v Turin. Mesto je bilo okrašeno s trobojnicami. Pri sprejemu so bile vse civilne in vojaške oblasti. V kraljevski dvorani ga je pozdravil prefekt, ki je nazlaš italijansko-ameriško prijateljstvo. General Pershing je izrazil svoje tople simpatije do Italije. Ob odhodu generala v Rim, se je zopet zbrala velika množica, ki ga je burno pozdravljala.

Brzljavna zveza med Italijo in Nemčijo vzpostavljena.

RIM, 17. (S.) Iz Berolina je prispela po štirih letih vojne prva brzljavka, ki je takole sestavljena: Ministrstvu za pošte in brzljave: Brzljavna zveza med Italijo in Nemčijo vzpostavljena po žici Berolina—Milan. Ministrstvo za državne pošte.

Iz Rusije

Nova vlada v severozapadni Rusiji.

LONDON, 16. Poročevalac »Timesa« pravi, da se je sestavila s sodelovanjem angleške vojaške misije v osebi generala Marshla nova ruska vlada, ki bo obsegala pskovsko, novgorodsko in petrograjsko gubernijo. Tej demokratski vladi severozapadnih ruskih gubernij bo predsedoval moskovski finančnik Štefan Ljanocov. Vladi bo pridležje

jenje, in marsikateri pošten meščan je verjel temu dokazovanju, toda kakor že ljudska zloba izprevrča vse na slabo, se je našlo tudi veliko ljudi, ki so se drznili zelo dvomiti o resničnosti tega prehlajenja, trdč, da se za tem obiljem skriva druga tajnost, češ da vedo, da se s tem zdravilom zdravi razbit nos, nikakor pa nahod. Ali kolikor se je tudi ugibalo o tem po vsem mestu, pravega vzroka pa vendar ni nihče mogel izvedeti.

Ravno je nekoliko meščanov, ki so stali na Harmici, začelo rešetati apotekarja, ko je odvetnik Jelušić prišel iz druge ulice in krenil proti hiši pokojnega Radića. Bil je praznično oblečen, nosil je celo belo srajco in skrbno okrašen klobuk, da obul je celo, dasiravno je bil delavnik, svetle škornje. Jelušić je moral vedeti za apotekarjevo skrivnost, saj mu je bil najboljši prijatelj, celo njegova desna roka. Da, toda Jelušić je bil molčč, kakor mrvljiva, človek, ki je govoril samo za drag denar, pisal pa še za dražjega. Zavil je v Radićevo hišo. Zakaj neki, čemu neki? so se vpraševali meščani. Ej, Bog ve, kakšna preja se tu prede?

Jelušić je pokukal v prodajalnico, kjer je Tomo rezal mlo.

— Ali je gospodinja doma? — je vprašal suhoparno odvetnik.

na nasvetovalna skupščina, sestavljena od zastopnikov »zemstve«, zadržan in drugih delavskih organizacij, pozneje pa nadomesti vlado narodna skupščina. Njen prvi čin je bil podpis sporazuma z estonsko vlado, katere vojska bo imela zavarovan pohod na Petrograd.

V ta namen se je razdelila fronta na dva dela, ruski in litvinski; prvemu delu poveljuje general Judent, ki je tudi vojni minister v novi vladi, drugemu pa general Lajdover. Obnovitve operacij proti Petrogradu bo prisilila boljševike, da opuste ne le zasledbo Kolčaka temveč tudi protiofenzivo na jugu, kjer napreduje Denikin jako hitro. Razum tega se olajša izpraznitev arhangelskega okraja.

Ustanovitev nove vlade, ki sicer ni še oficijelno pripoznana, toda ima zagotovljeno podporo od Anglije in od zavezničev, je prvi korak k obnovitvi Rusije na federativni podlagi, po želji demokratskih Rusov.

Maksim Gorkij baje ubit

CURIH, 17. Listu »Deutsche Allgemeine Zeitung« brzljavljajo iz Kopenhagena, da je bil Maksim Gorkij ubit in ubit od nekega litvinskega boljševika.

Ukrajinci korakajo proti Kijevu

DUNAJ, 16. Ukrajinski časopise poročajo iz Kamenceja Podolskega: Združene ukrajinske čete nadaljujejo svoj pohod na Kijev. Pokrajino Vinice so boljševiki popolnoma izpraznili in se sedaj umikajo čez Berdibev proti severovzhodu. Na begu so pustili mnogo vojnega materiala in streliva, posebno artilerijskega streliva. Rdeče čete so se morale umekniti južno od Kijeva pri Umanu in Karzunu, zapadno od Kijeva pri Makarovu (samo 40 verst od Kijeva oddaljeno mesto). Ukrajinski kmetje se oborožujejo tudi v drugih, novih okrajih, da izrenajo tuje, boljševike, iz dežele. Na dolnem Dnepru so zavzeti vstahi (Ukrajinci) železniško postajo Usti Kamenko in Tomakovko. Istočasno korakajo Denikinove čete ob reki proti izlivu Dnepra.

Na prosti Poltava—Kijev se rdeče čete ogorčeno bojujejo za poti, po katerih se mislijo umekniti, proti zahodu (Kijev) in proti severu (Konotop). Glavno Denikinovo poveljništvo se je preselilo na Rostov ob Donu in je s tem stopilo na ukrajinska tla.

Olenziva proti Petrogradu

STOCKHOLM, 16. (S.) Stockholmski list »Tumingen« poročuje vest o skorajšnji ofenzivi proti Petrogradu. Anglija je baje zahtevala takojšnje akcijo s strani estonske in severozapadne ruske vojske. Zagrožila je, da umakne v nasprotnem slučaju svoje brodice in pusti obal brez zaščite.

Francoska ekspedicija za rešitev inozemcev iz Odesa.

PARIZ, 17. Majhen francoski oddelek je izvršil čudno ekspedicijo v boljševiški Odesi. Kadar se je mesto nenadoma in burno izpraznilo, ni moglo nekoliko tujev oditi. Da se rešijo ti nesrečniki, se je prikazal 18. julija neprilakovano pred Odeso vojaški oddelek, približno 120 mož, topničarjev in pešcev. Njihov prihod je povzročil na boljševiškem polju veliko vznemirjenje in razburjenje. Oddelek je sporedil bolševiškim poglavarjem; da namerava preiskati mesto, da zbere tuje in jih odvede iz mesta; boljševiki so to dovolili. Preiskave se je vršila pod vodstvom boljševiških poglavarjev. Potem so se utaborili Francozi v luki, kjer se ostali 8 dni in se med tem časom po pasje gledali z boljševiki, ki so proti njim imeli pripravljene orožje, strojne puške in celo topove.

V teh osmih dnevih se je zbralo v francoskem taboru okoli 500 tujev, Amerikancev, Angležev, Francozov, Armencev, Grkov in Skandinavcev. Med Skandinavci sta bila skandinavski konzul in njegov brat. Zadnji, artileriar zaradi nematane obdožitve, bi se moral ustrediti dan po prihodu francoskih vojakov, katerih posredovanje ga je rešilo. Osvobodeni inozemci so zapustili Odeso pod pogojem, da ne vzemajo s seboj ne prtljage, ne denarja ne drugih vrednosti. Neko žensko je natančno preiskalo vse žene, ki so morale oditi. Pri preiskavi so umaknili nekateri tudi poročni prstan in neki gospej so ukradli celo zlato ozobe. Francoski vojniki, ki so dospeli po Donavi v Belgrad, so pripovedovali poročevalcu »Journala« v tem mestu, da vlada v Odesi grozna beda in strašna lakota, in zatrjujejo, da so pomorili boljševiki noč na noč po 300 do 400 ljudi.

Boji proti boljševikom

STOCKHOLM, 16. (S.) Neko estonsko poročilo pravi: Sovražne napade blizu Kopenskojskega in Glubokega jezera smo odbili in smo nato čestreljevali sovražne postojanke. Blizu Putalovega smo odbili napade proti vasi Džorgovi in Jorgini zavzeli smo vas Raugusovo. Blizu Resitova smo odbili napade proti vasi Bjenslavovemu. Sovražnik je imel velike izgube.

Bavarski deželni zbor se preseli v Bamberg v Monakovo.

CURIH, 16. (S.) Iz Monakovega poročajo: Bavarski deželni zbor, ki ima svoj sedež v Bambergu, je dokončal razpravo o zakonskem načrtu o davkih in se jutri preseli v Monakovo.

— Je, spectabilis! Gori je, — je odvrnil Tomo. — Ali naj jo pokličem?

— Ni treba. Grem sam, — je nadaljeval odvetnik in stopil skozi hišna vrata. Trenutek pozneje je stal pred vdovo, ki se je nekoliko začudila njegovemu prihodu. Položil je klobuk in palico na mizo, sedel ter začel, sklonivši glavo, gladiti z roko svoje levo koleno. Hipoma pa je vzdignil glavo, mahnil z roko in izpregovoril:

— M... dal Gospodinja Jagal Vi potrebuje denarja.

— Kdo vam je rekel to? — je začudeno vprašala trgovka.

— Potrebuje denarja! Ugotavljam samo ta faktum. Povejte sami!

— Kdo vam je rekel to?

— Vaš prijatelj apotekar.

— Ali sem ga morda prosila za posojilo?

— Kaj posojilo! Prošila? Ste in niste.

— Ne razumem vas.

— Povem vam. Po oporoki vašega pokojnega moža pripada vam 30.000 goldinarjev, 30.000 tisoč goldinarjev pa hčeri Mari. Sklenili ste z apotekarjem pogodbo, da mu daste hčer, če prepusti vam polovico njene dedščine. Ali ne?

— Kaj to briga vas? — se je razhudila.

— Ej, tako od daleč, ker sem član pupi-

Promet skozi Suez vzpostavljen

LONDON, 17. (S.) »Lloyd« poročajo iz Port Saída z dne 15. t. m., da je ladijski promet skozi Suez vzpostavljen.

Nemško-avstrijska Javkanja

Dunajska »Neue Freie Presse« objavlja 14. t. m. na uvodnem mestu naslednji članek:

Odgovor na zadnjo noto državnega kancelarja se izroči šele prihodnji teden. Clemenceau je zapustil Pariz za nekaj dni, dela niso končana in tako se ne more izpregovoriti zadnja beseda. Nade v Nemški Avstriji so padle tako globoko in hojazen je tako resna, da se oprijemamo celo takih slučajnosti in si jih poizkušamo ugodno razlagati. Morda so te misli samo pajčevine, ki se vijejo po zraku in se potezajo preko našega obraza, ali pa je morda v Parizu prodrl glas pravičnosti, pameti in sočutja. Mi ne moremo reči tega. Toda upravičeno je vprašanje: čemu bi bilo treba tega zavlačevanja in čemu dela komisij, če imajo namen, da ne bodo upoštevali prigovorov naših zastopnikov, če sploh ni pričakovati izprememb, ali pa vsaj ne odločilnih? Tako bi mogel Clemenceau oditi za teden dni na dopust, ne da bi bilo potrebno, da bi se odgalj odgovor. Generalni konferenčni tajnik, poslanik Dutasta bi mogel tudi v odsotnosti ministrskega predsednika podati odgovor in mu obenem sporočiti rok, določen za izjavo o sprejemu. Načrt pogodbe je tako nasilen in v marsikaterih določbah tako nesmiseln, tako protisloven in neizvedljiv, da more biti vsaka ura, ki se pridobi, vsaka možnost preudarka le v korist Nemški Avstriji. Če se rabelj zamudi, zopet oživi obsoben pogum. En sam teden more v današnjem času prinesiti marsikaj, dobrega in slabega. Verjetnost rešitve se zboljšava za kolikor toliko, če tudi le za drobce enega odstotka.

Danes so se objavili izdelki naših zastopnikov in svetovalecev. Clemenceauju in ostalim članom vrhovnega sveta je bilo treba edino le čitati ta izjavanja, da se prepričajo, da mora pogodba tudi po prisiljenem podpisu ostati neveljavna, če ne preneha pravno načelo, da se nihče ne more siliti, da bi storil, kar je nemogoče. Kar je nemogoče, ne pretvori v mogoče niti vrhovni svet. Iz pripomb, ki so bile predložene konferenci in natančneje utemeljujejo končno noto, naj povzamemo samo eno številko. Dolgovi Nemške Avstrije bi se na podlagi mirovne pogodbe navili do zneska šestdesetih milijard. Šest milijonov prebivalcev naj bi nosilo breme šestdesetih milijard. Na glavo bi šlo torej deset tisoč kron. Otrok, ki se rodi, bi prihajal na svet z dolgom šestdeset tisoč kron. Družina, ki šteje pet oseb, bi imela, preden bi mož in žena tudi le s pritom mogla geniti, da bi poskrbela za svoje lastno življenje, dolžnost, s svojim delom proizvesti toliko vrednot, kolikor bi jih bilo treba za državno financno za svoto petdeset tisoč kron. Če bi obrestni znašale pet odstotkov, bi bila družina petih oseb, oče, mati in trije nezorastli otroci, obremenjeni z letnim izdatkom dveh tisoč in petsto kron, torej davkom, ki ni vreden tega imena, pač pa opustoševanja Amerlanovega, tistega mongolskega strahoviteža, o katerem govori zgodovina.

Naj navedemo še eno številko, ki je na nalaga Amerlan v svoji prestolici Samar-kandu, pač pa vrhovni svet največjih kulturnih narodov dvajsetega stoletja v Parizu poročanemu sovražniku. Nemška Avstrija naj bi imela šestdeset milijard dolgov, svojih tamah! Za približno štirideset milijard je sedaj treba plačevati obresti, kar čisto, če se ta izdatek računa povprečno po pet odstotkov, na leto okoli dveh milijard. Vseupkopni čisti dohodki Nemške Avstrije so pa v državnem proračunu izkazani komaj s svoto štirinajsto milijonov. Če se vsak vinar predokaze upnikom in porabi za teh štirideset milijard, bi še vedno primanjkovalo šeststo milijonov. Vzemimo, da bi se teh šeststo milijonov dalo vsako leto iztisniti iz prebivalstva. Potem ne bi imeli niti vinarja, da bi pokrili narodne izdatke. Država bi morala vreti bolnike iz bolnišnic, ker bi jih ne mogla negovati in zdraviti. Vseučilišča in tehniške visoke šole bi se morale zapreti, sredstev za javno varnost bi ne bilo. Ceste in mostovi bi propadali, kulturna država bi se morala pretvoriti v puščobo. Vrhovni svet zahteva bankrot, bedo v njeni najstrašnejši obliki, tamerlanski mir.

larne deputacije. Da vam povem po pravici, vi se slabo razumete v trgovino. Datum, sed non concessum, da je apotekar pošten človek, bi bil posel vsekakor slab. Prosim vas, petnajst tisoč poštenega denarja dandanes ni šala. Mogli bi stvar napraviti ceneje.

— Kako? — je vprašala vdova živahno.

— Čakajte, čakajte! Počasi! Da končam. Pravim vam, da je apotekar lopov. Oslepariti vas hoče, da, oslepariti. Govoril je o tem poslu z menoj, in skovala sva to stvar res imenito, da mi je naravnost žal, da bi vam pravil...

— Govorite, govornice!

— Čakajte! Čakajte! Počasi! Sestavila sva pismo, da vam pripušta 15.000 goldinarjev Marinega dela, ako mu daste hčer. Bene, vi mu daste Marico, a kdo vam da njeno dedščino?

— Vendar... on... on?

— Kaj pa šel Ali vam je kaj dolžan?

— Ni.

— In čigava je dedščina?

— Menda Marina?

— Ali vidite? Da, Marina, ne pa apotekarja. Če se oženi z Maro, jo bo mučil, dokler ne začne pravde, da ji prikrajšujete polovico dedščine. Pravdo bi vodil jaz, vi bi jo izgubili, in stroški, stroški! Šel bi kak tisočček. Ali vidite.

PODLISTEK

Mijeva oporoka.

Av gust Senoa. — Prevedel M. C.—č.

Apotekar se je tresel od jeze. Prišel je k pameti, zbral onemogle sile, siknil kot kača v vis ter zaklical:

»Ti mene tako, izvržek človeškil! in vrgel se je na Tomo kot zver. Ali, ker je bil okreten, se je mladenič umaknil na stran — in klofnišči apotekarja dva—trikrat, ga je prijel za vrat ter ga, trdno držeč, potisnil skozi vrata sobice in po stopnicah, potem skozi hišna vrata, podelivši mu zadnjo popotnico v ledja — in Tomo se je smejal od srca.

»Bonam noctem, precor, domine carissime! Ako želite, drugkrat: Repetatur dosis! Sem vam vedno na razpolago!«

Zaklenivši potem hišna vrata je šel Tomo v prodajalnico, zažgal svetiljko, ter je prodajal sladkor in kavo mirne duše. Marica pa je, poklekivši poleg svoje postelje, zavpila iz globine srca svojega:

»Oče mili, oče dragi! Rešena sem, rešena, hvala in slava Bogu! Okusil je malopridnež tisto orožje, ki si je namenil mojemu po-

(22)

Tako tarna danes »Neue Freie Presse«, glasilo židovskih vojnih dobijkarjev, ki so letkom vojne izmagovali milijarde in milijarde iz avstrijskih narodov. Tako joka danes tista »Neue Freie Presse«, ki je še pred enim letom imela za vse druge narode Avstrije edino le najpogostejši zasmeh, češ, kaj vi, vi revščina, ki ste nas morali vzdrževati, vi Nemci s svojo davčno močjo, vi veleizdajalci, ki nam edino le podirate, kar zidamo mi, našo veliko, vojaški in gospodarski nepremagljivo Avstrijo. Dal Sedaj ste se rešili nas, revežev, beračev, ki ste nas morali preživljati, vzdrževati, ki ste morali plačevati za nas državne potrebe, ki ste morali za nas nositi vsa bremena in težave! Zakaj pa ne vrskate veselja, da ste se nas vendar rešili enkrat, ko smo vam bili v tako veliko nadlego. Sedaj ste vendar sami, sedaj imate vendar sami zase vse svoje bogastvo, vse svoje imetje, in vendar ne morete tarnati, da vam gre slabo, ko vam nihče ne odzira več vašega lastnega kruha izpod ust.

Zakaj se pritožujete danes, da morate delati pokoro za svoje grehe? Ali smo bili mi, ki smo hoteli svetovno vojno? Ali niste bili vi, ki ste nas zmerjali z veleizdajalci, ker naši zastopniki niso hoteli glasovati za vojne izdatke? Ali niste bili vi, ki ste celo še tedaj, ko ste že videli, da je zdavnaj že izgubljen vsak up zmagi, še vedno kričali: naprej, naprej, do končne zmage? Sedaj jo vendar imate to končno zmago! Plačujte jo torej in ne računajte, koliko pride na glavo! Saj ste bogati, saj imate vsega dovolj, saj ste shranili vse one milijarde, ki ste jih izmagovali tudi iz nas, ki smo se upirali vaši vojaškinosti, vaši krvoželjnosti z rokami in nogami, ki smo morali preliti svojo srčno kri, da ste si vi, živčev v prekipajočem razkošju, polni žepi z milijardami: plačajte jo sedaj svojo zmago! Saj imate še danes svoje Sacherje, Ronacherje itd. na Dunaju, saj še danes teče šampanjec v potokih na Dunaju, pravi francoski šampanjec, saj še danes žensko meso plačate na Dunaju po težkih tisočakih, saj še danes blagrujejo tisoči na Dunaju vojno, ki jih je dvignila iz blata v zlata nebesa! Plačajte in ne tarnajte ter ne vlačite v svoje umazane račune tiste uбоge ljudstva, ki vas je kelo, odkar vas je poznalo, ki bi imelo danes presveto pravico, da vas popobesi na poučnice svetilke od prvega do zadnjega — dunejskih svetilk bi bilo premalo za vse vas grešnike — da se vsaj nekoliko osveti za vse ono gorje, ki ste mu ga v nakopali na glavo! Mirovna konferenca v Parizu bi zagrešila največji greh, ako bi tudi za las popustila v svojih pogojih napram Nemški Avstriji. »Gott strafe England!« — »Bog kaznuj Anglesko!« — V gumbičah so nosili vse do zadnjega znake s tem napisom. In zgodilo se je, toda drugače, kakor so oni hoteli, prokletstvo se je izpremenilo v blagoslov: »Gott strafe Deutschösterreich!« — »Bog kaznuje Nemško Avstrijo!« — Amen!

Kako trezni in kako — zagrizeni Nemci!

Vlada češkoslovaške republike je predložila narodni skupščini nov volilni red. Staro nemško glasilo »Bohemia« sodi: »Ta načrt volilnega zakona ne more in ne sme postati zakon. Kajti, to bi dokazalo, da bo Nemcem odrečena enakopravnost na vsakem polju. In ne moremo misliti, da bi bil to namen ministrstva Tušarjevega.« — Potem pripoveduje, da se vrše pogajanja z raznimi nemškimi politiki ter pričakuje, da se doseže sporazum, da »ne ostane na narodni skupščini« — v kateri itak nima noben Nemec sedeža in glasu — odjek, ki bi ostal na skupščini in vsem narodu češkem od nadaljnjih sklepov temeljne naravi brez Nemcev ali proti njim.

Sodba tega lista je torej kar najostrejša, absolutno odklanjača, kakor da grozi Nemcem največje zlo, največja narodna nesreča. Drugi praški nemški dnevnik »Prager Tagblatt« pa piše med drugim:

»Priznati je treba, da se volilni red, ki se ima uvrstiti v ustavo republike, more ponajti s svojimi svobodnostni načeli! Proporcionalna volilna pravica je izpolnjenost do najfinije popolnosti in gre celo preko vsega, kar je bilo doslej. Volilno razsodišče, v katerem bo gotovo mesta za vse narode, bo posebno skrbelo za čistost volitev. Že občinske volitve so pokazale, da je prepoved alkohola pripomogla k temu, da so se odtegnile le volitve korupcije in vplivanja na politično nezgode-nega volilca. In česar je še bilo treba, je storila volilna obveznost. Ni dvoma, da so imeli sestavljalci tega načrta najboljšje namene in so jih skoro v polni čistosti spravili v obliko paragrafov.«

»Tagblatt« izraža sicer na to razne pomisleke, ali na sploh je — kakor vidimo — njegova sodba kar najugodnejša in je v opretnem nasprotju z ono prvo imenovane lista. In vendar sta oba navedena lista glasili Nemcev na Češkem. Odkod torej taka razlika v sodbi. Odgovor: »Bohemia« je glasilo tistega znanega nestrepnega in zagrizenega nemštva, ki ima v prošlosti praški »kazini« svoje ognjišče, ljudi, ki jim je narodno ščuvanje poklic, krogov, ki jim je narodno sovraštvo življenska potreba, ki nimajo ničesar izgubiti, in ki morajo zato načelno nasprotovati vsemu, kar prihaja od češke strani. »Prager Tagblatt« pa je bolj glasilo slojev, ki — delajo in proizvajajo in imajo zato še druge interese, razum politične in narodne gonje. Oni prvi so zajedavci na javnem delu, drugi pa so delavci! Ti se gotovo sprijaznijo z novim redom, ko vidijo, da bodo njihove koristi — posebno pa koristi industrije in trgovine — bolj zaščiten v bogati in razviti češkoslovaški republiki, nego bi bile v zvezi z Nemčijo, ali pa celo s siroto Nemško Avstrijo. Odločitev jim ojačuje tudi dejstvo, da jim je v novi republiki zagotovljena popolna narodna in politična svoboda in enakopravnost.

Domače vesti.

Poročila sta se 16. t. m. na gradu v Odolini gdc. Milka Debenjak in g. Rihard baron Ma-

renzi pl. Marenzfeld in Schoenegg, graščak na veleposestvu v Odolini pri Materiji.

v prvi vrsti dušik, kalij in fosfor, katerih je pa v gnojlu jako malo. V 100 kg gnojla je približno tri četrtine vode, a ostalo skoro sama vlaknina in 36 % dušika, 36 % kalija in 36 % fosforja v podobni fosforne kisline. Te hranilne snovi v gnojlu delujejo pa v zemlji bolj počasi na rastočo rastlino, ker mora gnoj poprej razpasti in strometi. Pa tudi rastlinske hranilne snovi v gnojlu niso zapadene v tistem razmerju kakor jih rastlina potrebuje, ker je gnoj jako siromašen n. pr. na fosforju, katerega je v 100 kg gnojla, kakor smo rekli samo 36 kg. Zato pa moramo hlevski gnoj izpopolniti s tem, da dodamo zemlji še toliko ene hranilne snovi, ki manka v gnojlu, kolikor je potrebuje ona rastlina, ki bo rastle na dotičnem kosu zemlje. Za pognojitev 1 hektarja zemlje, to je 10.000 kvadratnih metrov, potrebujemo povprečno 30.000 kg to je 300 metriskih stotov gnojla. Za eno leho, ki bi bila 10 metrov dolga in 1 meter široka, bi torej potrebovali 30 kilogramov gnojla. S temi 30 kg gnojla bi pa dali lehi samo 15 dek dušika, 15 dek kalija in 7 1/2 dek fosforja.

Vpraša se sedaj: Ako ne bi imeli gnojla, koliko umetnih gnojil bi morali potrositi na eno leho na mesto teh 30 kg gnojla?

Račun napravimo tako: V 100 kg čilskega solitra je 15 kg dušika; koliko kg čilskega solitra bo treba, če hočemo dati lehi 15 dek dušika? Torej 100 : 15 = x : 0'15 = 15 : 15 = 1. Treba bo torej 1 kg čilskega solitra na leho. Na isti način izračunamo kalij in fosfor. V 100 kg kalijeve soli je 40 kg kalija, torej bo treba za eno leho 40 dek ali približno 3/4 kg kalijeve soli. V 100 kg superfosfata je 17 kg fosforne kisline, torej bo treba 44 dek ali približno 3/4 kg superfosfata na leho. Torej namesto 30 kg gnojla bomo potrosili na leho samo 2 kg umetnega gnojla, v katerem se hranilne snovi hitro tope in jih rastlina kmalu posrka in zato tudi brže in bujnejše raste.

Na 10 arov, to je, kos 100 metrov dolg in 10 metrov širok, torej 1000 kvadratnih metrov trosimo navadno:

Za travnike in četeljišča 60—70 kg superfosfata ali tomasove žlindre, 20—25 kg kalijeve soli in 10—15 čilskega solitra.

Za žitarice: 40—50 kg superfosfata oziroma tomasove žlindre, 15—20 kg kalijeve soli in 10—15 kg čilskega solitra.

Za zelenjavo: 40—50 kg superfosfata, 25—30 kg kalijeve soli in 20—30 kg čilskega solitra.

Za superfosfat velja nižja številka. Trti trosimo: 1—3 deke superfosfata ali tomasove žlindre, 1—2 deke kalijeve soli in 1—3 deke čilskega solitra na vsak komad in po starosti.

Sadnemu drevesu 1—2 kg superfosfata ali tomasove drozge, 3/4—1 kg kalijeve soli in 3/4—1 kg čilskega solitra.

Superfosfat, tomasova drozga in kaljeva sol se trosijo skupaj jeseni, a čilski soliter v dveh obrokih pomladi.

Pri drevesih se ne sme potrositi okoli debla, ampak tako daleč proč od debla, kakor segaže veje, ker se tu nahajajo tanke koreninice, ki imajo poskrati to hrano.

Razne vesti.

Samozatajevanje lepših žensk. Visoke cene tobaka so prisilile moške, da se ne nekoliko odvadajo kajenje. To je dovedlo francoske žene na misel, da bi mogle tudi one kaj žrtvovati. Kaj naj žrtvujejo? so se dolgo vpraševale, dokler se niso spomnile na — nogavice. Seveda, nogavice so drage in lahko hodijo tudi brez njih, odobrava Abel Hermant v »Tempsu«. In tako one ne nosijo več nogavic. Za nekaj časa ne bodo nosile niti čevljev več, a vse iz enega razloga, ker je njih samozatajevanje pripravljeno za vsako žrtv. Ljudje po cestah pa bodo vpili: »Dajte prostora poštenim ženam, ki hodijo bosonoge!«

Mar škoduje domače delo lepoti? Ženska lepota kmalu mine, če je ne negujemo vsak dan. To lahko opazujemo na mnogih mladih ženah. Napačno držanje, zločina hoja, opuščeno negovanje polti v obličju, opuščeno negovanje rok, čmerni pogledi nam presneto malo pričajo o prejšnji svežosti in lepoti. In kdo je vsega tega kriv? Skriži in naporno delo. Sicer je res, da mora dandanes gospodinja prijeti za marsikatero domače delo, ker je vse strošansko drago. Kuhanje, pranje, likanje itd. škoduje lepoti tedaj, kadar se gospodinja ne zmeri za higieno ter ima slabo delavno metodo, vesed katere nastanejo sloka ploča, viseča ramena, raskava polt, bolne noge itd. Včasih se tudi pripeči, da gospodinja ne zna gospodinjiti, da nimajo dovolj pregleda čez vsa opravila ter si ne zna razdeliti časa. Na drugi strani pa je precej gospodinj, ki opravljajo vse domače delo same; pa se tako ohranijo, kakor bi ne prišle za nobeno delo. Držijo se svoje metode. Nosijo trdne čevlje tudi čez niso cel dan v svoji domači obleki, negujejo predvsem svoje roke t. j. po vsakem delu jih dobro vstus, masirajo, negujejo nohte itd. Za polt obličja je posebno škodljivo, če ženska sklanja glavo nad lonce, ne da bi imela pri mešanju žlico (kuhalnico) z daljšim ročajem. Gre-torej zato, kako izvršuje domače delo, da ji ne škoduje. Povsem je treba zavreči metodo mnogih žen, katere se pri voščanju parketov ali pri snáženju preprog pripogibajo do samih tal, namesto da bi rabilo ometati ali krtače z dolžnimi ročaji. Prikladanje utruditi ter kazi elegantno držanje telesa in ravno tako, če se pri pomivanju posode, ali pri likanju in šivanju ženska preveč naprej drži. Ker je mišice ne vid, ne gleda žena pri delu na to, če ravno drži glavo in život po koncu ter ne opazi, da to nelepno gibanje zapusti trsten sled. Ravno neoprotno bi se imelo goditi pri domačem delu, ker dviganje in razpenjanje rok, sukanje in obračanje telesa najbolj pospešuje razvoj prirojene lepote. Dolžnost vsake žene je, da ohrani svojo zdravje in svojo svežost. Slednjič dan mora iti na izprehod na zdrav zrak. Če pa to ni mogoče, naj vsaj z vdihavanjem zraka pri odprtih oknih privoči svojemu telesu zadostno množino čistega zraka.

Anglezinja in ne oblika. Anglezinja splošno ni velika modna dama. V srednjih slojih ima primerno na razpolago malo sredstev za toaleto, ker je angleško domače življenje jako drago. Anglezinja srednjih stanov nosi večidel preprosto obleko iz dobrega volnenega blaga, ki je enotne barve in malo poživljeno modri. Na Angleskem so tvornice, ki izdelujejo vsako leto enake vzorce in zmeraj lahko naklepe odjemake. K preprostemu krilu nosi preprosto blazo, ki je znana pod imenom angleških bluz in v tulni. Ravno tako ne poznajo emužene dame glede klobukov in paric nebene potrate. Na Angleskem je že skoz stoletja običaj da kar najmanj naročajo iz tuline in svilenog blago se že pred nekaj leti ni izdelovalo v posebni kakovosti ter so Anglezinke primeroma le malo nosile svilene obleke. Namesto nje nosijo angleške dame raje plišasto in baržunasto poročno obleko, domačega pridela. Sebe po bogatih Američankah se je angleška družba glede mod izpremenila. Anglezinke naročajo svoje toalete večidel v Parizu in izdelki v Rue de la Paix so na malce osvojili srca angleškega ženskega spola, da je nastalo nenakrat povpraševanje po francoskih toaletah. Ko so prišli pariski modeli, so tudi angleške konfekcije nov razum ter so postavile na trg podobne toalete. Ni se pa v dala angleška moda povsem francoski mod. Dočim sestavljajo

pariški modni umetniki toalete rafiniranih krasnih barv in ohlpega mehkega blaga, se drže angleški konfekcionarji preproste snovi. Nekaj posebnega so irske čipke, ki tvorijo v lepih vzorih krasno olepšavo posebno baržunaste obleke. Zanimivo je, da je okusni angleški krojaški kostum, ki se danes širi po svetu, nastopil svoje zmagovalno potovanje iz Pariza, kjer so ga nekoliko izpremenili. Pristva angleškaobleka bi se bila sicer težko prikupila, zakaj napravljena je bila iz težkega blaga, ki je vsled svoje barvne skromnosti res preočilno. Lahko se torej trdi, da je takomenovana velika toaleta, ki pride v porabi pri slavnostnih prilikah, prišla s francoskega trga, ali da je vsaj poeneta po francoskih modelih. Drugače je pa z ženskimi klobuki, ki jih uvažajo na Anglesko z Dunaja, kjer je poraba največjeh perles na najvišji stopnji. Dočim se Anglezinja iz boljših krogov ravna po tuljih vzorih, je v drugem oziru vzor žene. Znana je toaleta Polret, ki se tesno priljublja telesa. Ravno taka je z angleškimi ženskimi čevlji, ki so znani na trgu pod imenom »ameriški čevlji«. Angleška obutev ima napram francoskim špičastim čevljem z visoko peto od dne do dne več zagovornic in prilaticelj.

Londonški župan. Urad londonskega župana ali Lord Mayorja, datira iz dvanajstega stoletja in prvi župan je uradoval celih 25 let. Nato pa je postal urad omejen na eno leto. Prvi dve stoletji sta nekoliko megljeni. John Carpenter, občinski tajnik, pa je spisal leta 1419 svojo obilno knjigo, v kateri poroča natančno o poslovanju korporacije. Zanimivo je opazovati, do kakšnih privilegijev so se priborili londonski župani. Trebalo je cellega stoletja in pol, da so dobili naslov lorda z vsemi predpravkami tega stanu. Večina čitateljev bo presenečena izvedeti, kaj vse so bili v stanu priporiti si. V mestu samem prihaja Lord Mayor takoj za kraljem. Tehnično je njegovo stališče celo pred kraljico, ne da bi imenovali dostojanstvenike, kot so ministri predsednik, lord kancelar ter nadškof iz Canterbury. Lord Mayor ima prednost pred lordom kancelarjem kot prvi sodnik kriminalnega sodišča. Noben teh se ne peča s posameznostmi v sodišču, vendar pa je iz tega dejstva razvidno, koliko so se morali boriti londonski župani, da so si priborili te prednosti. Na mesto londonskega župana ni priti tako lahko. Najprvo mora biti izvoljen občinski svetovalec. Potem mora prevzeti posle serija. Seriji dobi na leto 700 funtov, a izda najmanj 4000 funtov. Župan Londona dobi 10.000 funtov, a izda najmanj dvakratno vsoto. Kadar umre kak vladar, prisostvuje on tajnemu svetu ter je eden izmed onih, ki podpisajo proklamacijo novega vladarja.

Nervozno drevo. V Idahu se nahajajo vrste akacije, ki so pravi čudež med rastlinami. Drevo doseže višino treh metrov in pol. Kadar je doraslo, zavije pri zahodu solca svoje liste. Če se ga pri nočnem požitku kdo dotakne, se stese pri vsakem dotikljanju. Kadar se mu potrese veja, dahne od sebe neprijeten vonj, po katerem glava boli. V Idahu imenujejo to drevo »srdito drevo«.

Povprečna poraba kruha na osebo in v raznih dobah je v raznih deželah različna. Kakor kaže statistika do l. 1880., je porajala največ kruha oseba na Francoskem: na leto 258 kg, na Danskem 256 kg, v Belgiji 240 kg, na Nemškem 211 kg, na Ruskem 173 kg, v Avstro-Ogrski 155 kg, najmanj na Portugalskem 107 kg. Od leta 1907. so se razmere izpremenile, tako da je porabil Francoz 254, Belgijec 274 kg, Nemec 230 kg. Zanimiva bi bila statistika o porabi kruha v vojnih letih.

Koliko je stal suženj v starem Rimu. Žalostni so bili časi, ko del človeštva ni imel osebne svobode, ko so služce sloje kupovali in prodajali, kakor se dandanes trži z vsakdanjimi potrebščinami, tako je stal suženj v času, ko je bila rimska država na vrhuncu moči in slave, 400 kron, po neki zmagi, ko so ujetnike zaslužili, 24 do 48 kron, po osvojitvi Jeruzalema, ko je bilo na stotisoč ljudi ujetih, pa že samo 20 kron. Spretni delavci, obrtniki in umetniki so stali več: vrtnar 1400 kron, kovač 3200, kuhar 12.000, igralka 24.000, zdravnik pa 48.000 kron.

**MILKA DEBENJAKOVA
RIHARD BARON MARENZI
pl. MARENZFELD in SCHOENEGG
danes poročena.**

Grad Odolina pri Materiji, 16. avgusta 1919.

MALI OGLASI

se računajo po 10 stot. beseda. Najmanjša pristojbina L 1.—, Debele črke 20 stot. beseda. Najmanjša prisojbina L 2.—.

KUPUJEM cunje in železnino. Molino Grande 20, Babič. 3968

PROSTOVOLJNA DRAŽBA najrazličnejših predmetov, kakor pohištva, kuhinjske opreme, blaga, preprog, knjig, slik, dragocenosti itd. itd. Prost vhod, brez obvez za nakup, vsak dan v ulici Chiozza št. 7, od 10-12 in od 16-18. P 126

FOTOGRAF A. JERKIC. Trst, ul. delle Poste št. 10. Gorica, Corso št. 36 na dvorišču. P 1233

ZLATARNICA G. PINO, TRST
se nahaja na Koruzi št. 13 (bivša zlatarnica G. ZERKOVITZ & Figlija)
Velika izbira srebrnih in zlatih ur, ulanov, verigic itd.

Restavraterji in gostilničarji!

Vsled naredbe generalnega tajnika za civilne zadeve, ki stopi v veljavo 1. septembra 1919, se morate preskrbeti z računskimi listki, obsegajočimi trdko in nas'ov gost lne. Ti računski listki služijo za račune gostom, ki morajo plačati pri znesku čez 1 liro 5 ali 10 stotink prisojbine. — Listki morajo biti kolkovni od finančne obasti.

Računske listke v blokih, kakor tudi predpisne tabele izdeluje takoj in po najnižjih cenah

Tiskarna Edinost v Trstu, ul. Sv. Frančiška As. 20

UMETNI ZORJE
z in brez čeljusti, zlate krone in tudi obrobki
VILJEM TUSCHER zoboizdelnik
TRST, ul. 39. oktobra (ex Caserma) 13. II.
Ordinira od 9 predp. do 6 zvečer.

Dr. FRANZUTTI
ZOBOIZDELNIK v Trstu, ul. Gioachino Rossini št. 12, vogal ul. delle Poste.
Tehniški vodja A. Johnscher, dolgoletni asistent Dr. J. Černaka. — Izdiranje zob brez bolečin. Plombiranje. Umetni zobje.

D. MRAČEK TRST
Corso 24, I. nadstropje
Ordinira od 9-12 dop. in od 3-6 pop.
Brezbolečno izdiranje zob, plombiranje in umetni zobje

JADRANSKA BANKA
Deln. glav. K 30.000.000, Rezerve K 8.500.000
Centralni: TRST
Via Cassa di Risparmio 5 - Via S. Nicolò 3
Podružnice: Dubrovnik, Dunaj, Kobar, Ljubljana, Metković, Opotja, Split, Sibenik, Zadar
Ekspozitura: Kranj.
Obavlja vse v bančno stroko spadajoče posle
Sprejema vloga
na hranilne knjižice proti 3/2% letnim obrestim, v bancogiro-prometu proti 3/4% letnim obrestim. Za odpoved navezane zneske sprejema po najugodnejši pogoji, ki se imajo pogoditi od slučaja do slučaja.
Bajo v najem varstvene prelože (šifra depozita).
Blagajna posluje od 9 do 13

Odhajanje in prihajanje vlakov.

Centralna postaja (južna.)
Odhodi:
0'15 D. v Belgrad in Bukarešt (čez Ljubljano in Zagreb).
2'— D. na Dunaj (čez Videm in Trbiž) vsak po-nedeljek, sredo in petek.
5'30 O. v Trbiž in Cervinjan (čez Bivio).
6'30 D. v Reko (čez St. Peter na Krasu).
6'55 H. v Benetke (čez Bivio) Trbiž-Videm.
8'— R. v Milan, Pariz, London in Bordeaux.
8'30 O. v Logatec (zveza z Reko) v Ljubljano.
11'— D. v Benetke (čez Bivio-Cervinjan).
14'30 D. v Benetke (čez Trbiž-Videm).
14'50 O. v Logatec (čez St. Peter na Krasu), Reka.
15'15 O. v Logatec v Ljubljano in Reko.
17'35 B. čez Cervinjan v Benetke, Rim, Milan.
18'20 O. v Reko čez St. Peter na Krasu.
20'15 D. na Dunaj čez Logatec.

Dohodi:
2'55 D. z Dunaja (čez Trbiž in Videm) vsako sredo, petek in nedeljo.
7'— D. iz Bukarešta, Belgrada (čez Ljubljano in Zagreb).
8'25 O. iz Ljubljane, čez Logatec in iz Reke.
9'20 O. iz Vidma (čez Gorico, Trbiž, Nabrežino).
9'55 O. iz Ljubljane, Reke (čez St. Peter na Krasu).
10'50 D. z Dunaja (čez Logatec).
13'50 D. iz Rima (čez Bologno, Padova, Benetke, Cervinjan).
16'30 D. iz Logatec in z Reke.
16'50 D. iz Benetke (čez Videm, Trbiž).
18'30 O. iz Cervinjana in Trbiža (čez Bivio).
19'15 H. iz Benetke, Cervinjana (čez Bivio).
20'55 O. iz Ljubljane, Logatec (zveza z Reko).
23'— H. iz Benetke (čez Videm, Gorico, Trbiž in Bivio).
23'20 D. iz Logatec in z Reke.
23'45 R. iz Londona, Pariza, Bordeauxa, Milana, Benetke.

Postaja pri Sv. Andreju.
Odhodi:
5'40 O. čez Herpelje v Rovinj, Kanfanar, Pula.
5'46 M. v Koper, Buje, Poreč.
7'30 O. čez Opčino v Ajdovščino, Gorico in Podbrdo.
8'30 M. v Buje čez Koper.
12'50 O. čez Herpelje v Kanfanar, Rovinj in Pula.
15'30 O. čez Opčino v Ajdovščino, Gorico in Podbrdo.
17'— O. čez Herpelje v Kanfanar, Rovinj, Pula.
17'16 M. čez Koper v Buje.

Dohodi:
8'25 M. iz Buje, Koper itd.
10'05 O. iz Pule in medpostaj.
10'55 O. iz Podbrda, Gorice, čez Opčino.
12'50 O. iz Pule, Rovinja, Kanfanara, Herpelje, Divače.

16'30 iz Buje, čez Poreč in Koper.
19'20 M. iz Podbrda, Gorice čez Opčino.
21'45 M. iz Poreča, Buje (čez Koper).
22'35 O. iz Pule, Herpelje, Divače itd.

D. = Direktni vlak. O. = Osební vlak. H. = Hitri vlak. R. = Razkošni vlak. B. = Brzovlak. M. = Mcšaneč.

Občni zbor „Tržaške kmetijske družbe“ bo prihodnjo nedeljo, 23. t. m., ob 9.30 v prostorih Narodnega doma v Trstu. — Ob 9 bo predavanje: „Kako bomo konkurirali z našimi pridelki“.

Gospodarstvo.

Tržaška kmetijska družba.

Umetni gnoj.

Povsod se danes kmetovalec pritožuje, da ni gnojla in da je tako strahno drago, da ni dovolj denarja, da bi ga bilo mogoče plačati, in da bi skoro bilo bolje kupiti umetni gnoj.

Hlevski gnoj je res najboljši, ker ima v sebi vse hranilne snovi, katere potrebuje rastlina za svoj razvoj in ker poboljšava da s tem, da strohni in napravlja črno zemljo, ki ji pravimo humus ali vrst. Vsaka rastlina potrebuje za svoje uspevanje